

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mucenițe Ecaterina

În prag de zi de sărbătoare de sfinți mucenici mărturisitori Se bucură Duhul Meu, căci găsesc veghe pentru venirea Mea cuvânt în cartea Mea cea de azi, pe care Eu Însuși o înființez prin grăirea Mea cea de azi, că Eu vin pe pământ cuvânt pe vatra neamului român, și de peste cincizeci de ani grăiesc peste un popor, care a ascultat din gura Mea grăirea Mea din zilele acestea, și iată, am mlădițe binecuvântate de Dumnezeu ca să audă glasul Meu și să-l facă pe pământ carte, așa cum în toate vremile a lucrat Dumnezeu prin slugile Sale și S-a făcut carte pe pământ și S-a dat oamenilor cuvânt.

Dar ce face cuvântul Meu și de ce se varsă el din gura Mea pe pământ? El zidește biserica Mea, căci scris este: *«Venind în lume, în lume era, și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut, și întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit, iar câți L-au primit, le-a dat puterea ca să fie fii ai lui Dumnezeu, adică celor ce cred în numele Lui»*, și aceasta mărturisește Ioan, ucenicul Meu, care a văzut mărirea Mea, mărirea ca a Unuia născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Amin.

Dar ce face cuvântul Meu și de ce vine el pe pământ? El zidește omul dacă omul primește să fie zidit, să fie născut din Duhul, căci Duhul lui Dumnezeu este cuvântul Meu.

O, ce puțin, ce puțin se citește astăzi cuvântul Scripturii, o, ce puțin, o, și ce măreț este el și ce viu grăitor ca să-l poată pătrunde pe cel ce se lasă născut din cer! Este scris în Scripturi că la venirea Mea iarăși pentru vii și pentru morți cu judecata, numele Meu va fi Cuvântul lui Dumnezeu, iar sfinții și îngerii vor fi soții Mei întru venirea Mea. O, tot așa de smerit, tot ca acum două mii de ani lucrez și azi, și lucrez prin cuvânt, Eu și sfinții Mei, Eu și îngerii Mei. Zădarnic Mă așteaptă altfel cei ce măcar nici nu se pregătesc pentru ziua slavei Mele, că Eu vin așa cum am spus că voi veni, căci am spus prin Scripturi: *«Cel ce crede în Mine voi veni la el și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*, și aceasta face cuvântul Meu când el vine pe pământ, și am fii credincioși, și iată-i, Mi-am făcut casă la ei și cinez cu ei și Mă las cuvânt pe masa lor și Mă arăt lor, iar ei Mă arată oamenilor cuvânt, iar cei ce cred în Mine prin ei, se fac și ei asemenea lor, a celor ce Mă împart cuvânt de facere a omului, ca să creadă omul și ca să se facă biserică a Mea cel ce Mă primește să-l fac al Meu, locaș al Meu pe pământ.

O, omule care zici că știi și crezi în Dumnezeu, cum crezi în El și ce faci dacă crezi? Este scris că trebuie să am casă la tine și să cinez cu tine și să stau cu tine și să te fac după chipul și asemănarea Mea, nemuritor. Tu însă te întorci mereu la moartea ta, la păcatul pe care-l iubești, dar credința ta este moartă, tată, și tu tăgăduiești puterea ei, că nu poți să te faci fiu al lui Dumnezeu dacă tu mori mereu.

O, popor al cuvântului Meu cel de azi, grăiesc cu omul ca să-i spun lui că, dând el să aibă înfățișarea adevăratei credințe, tăgăduiește puterea ei, că mereu este tras spre păcat, bietul de el, și nu poate adunarea oamenilor care n-au faptele credinței, o, nu poate să dea sfinți lui Dumnezeu, și pot sfinții să dea lor pildă de biserică a Mea și de locaș al Meu în ei și cu ei, căci am spus într-o zi de jale când auzeam cuvinte în răspăr cum că biserica a dat pe sfinți, iar Eu am spus nu, și am spus că sfinții au zidit biserica și că ei au însemnat biserica, și vai lumii dacă n-ar fi în ea cei ce se sfințesc pentru Dumnezeu și pentru ea înaintea Mea ca să aibă ea cine să strige la Mine pentru învierea ei, pentru trezirea ei din nepăsare de Dumnezeu!

O, poporul Meu, sunt pe masa ta cuvânt de facere a omului și sunt cu sfinții Mei în cuvânt de facere pe pământ. Mucenița Ecaterina și mucenicul Mercurie, mari mărturisitori ai dragostei Mele în ei în mijlocul popoarelor pline de păgânie pe vremea trupului lor cel mărturisitor prin jertfă sângheroasă pentru numele Meu, cel scump lor. Iată, în numărul mare al gloatei necredinci-

oase ei erau biserica Mea, iar Eu am venit la ei și Mi-am făcut locaș în ei și am cinat cu ei și M-am arătat lor biruitor cu ei înaintea celor păgâni cu viața și cu fapta, și apoi i-am ridicat pe ei între sfinții Mei și sunt ei cu Mirele lor în sala nunții, și prin jertfa lor cea plină de iubire și de mărturisire i-au adus și pe alții la credință și s-au dat Mie, biserică a Mea s-au dat și ei, și iată, sfinții au dat biserica și ei au zidit-o în oameni pentru Mine, și nu altfel se petrece cu zidirea bisericii Mele, care nu este zidită din păcătoșii care se dau ei după înfățișarea adevăratei credințe.

Iată, când pot să le spun, le spun, numai că se fac ei că nu aud, dar Eu sunt Cel ce vin acum și judec viii și morții prin acest cuvânt și le spun lor că ei spun mereu în biserica lor că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, iar Eu vin cu ceea ce zic ei că așteaptă, și vin cuvânt pe pământ pentru vii și pentru morți, căci Tatăl Mă trimite să împlinesc tot ce este scris în Scripturi să împlinesc, și se pregătesc cei adormiți de înviere la glasul Meu, pe care ei îl aud, și mai vârtos se pregătesc mereu sfinții ca să vină cu Mine în cuvânt când Mă aud că vin la voi, pe masă la voi cu hrană de sus, hrană îngerească, hrana celor ce se hrănesc cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu. Amin.

— *O, pentru iubirea noastră de Tine și pentru iubirea Ta de noi cobori cu noi pe calea cuvântului Tău pe pământ, o, Doamne, și mare este această iubire și îngerească este ea și nu știi oamenii necredincioși ce este iubirea și ce face ea, căci ea face sfinți din oameni și descoperă ea pe Dumnezeu în toate și în ei, așa cum și în mine Te-ai născut Tu pe când eu aveam de ales între viață și moarte, între veșnicie și vremelnicie, iar eu Te-am ales pe Tine de Mire și m-am dat Ție mireasă, și i-am învățat așa pe cei ce ziceau că au înțelepciune și i-am învățat pe ei că pe pământ este vremelnicia și că în cer este un Mire veșnic, Care-i dă omului veșnicia dacă poate să creadă și să o lucreze cu cele de sus pe pământ cât stă, iar Duhul Tău, aprins în mine ca jarul, a ars în ei toată semeția lor și și-au văzut nimicnicia și s-au dat și ei Ție fii credincioși și s-au mărturisit ei așa oamenilor de atunci, iar eu am intrat cu ei cu tot în sala nunții Tale cu sfinții și cu îngerii și mi-ai dat haină de mireasă, curățată cu dragostea mea pentru Tine și cu sângele meu curs pe pământ înaintea oamenilor pentru alegerea mea, căci pe Tine Te-am ales, și nimic altceva n-am mai ales, și a rămas pe pământ cu oamenii mărturisirea mea pentru Tine și rod Ți-am adus cu ea, iar acum, la sfârșit de timp, m-ai așezat lucrătoare prin duhul înțelepciunii mele pentru Tine și stau cu sfinții cei mari și mult lucrători în mijlocul poporului Tău și peste el cu darurile lor, ca să ajute ei lucrarea Ta de azi și pe poporul Tău cel mic, care Te primește cuvânt și Te împarte, Doamne, sămânță de facere a omului, cuvânt care zidește biserica, o, Doamne. Sunt slujitoare mare pentru cei ce-Ți lucrează Ție aici, pe pământul cel sfințit de Tine în mijlocul neamului român, și revărs har și înțelepciune și lucrez Ție pentru împlinirea Ta de azi cu oamenii, și îmbărbătez pe cei ce-Ți stau cale a venirii Tale cuvânt de facere a bisericii și le spun lor: fiți curajoși, voi, cei mai mici între cei ce au lucrat până acum rând pe rând Domnului pe pământ, și fiți credincioși cu putere, că nu mai e pe nicăieri între oameni biserică cu mădularele toate în ea, așa cum a făcut Domnul să fie cu voi, cei credincioși Lui! Fiți tari cu credința, de la care vine iubirea și mărturisirea ei! Iată, înțelepții lumii nu sunt nimic față în față cu cuvântul lui Dumnezeu, care este cu voi mereu, și care în taină zidește și împlinește, împotri-va celor ce nu știu să creadă în Dumnezeu așa cum se cuvine pentru toată lucrarea Lui între oameni. O, cei ce se cred înțelepți și buni, aceia nu știu să se facă fii ai lui Dumnezeu, din pricina semeției lor, dar cei păcătoși și smeriți cad spre pocăință și spre înțelepciune apoi, și mulți din ei sunt atinși de harul cel de sus și-și sfințesc mintea și inima și credința și iubirea și viața apoi, căci Domnul Își face casă cu ei și cinează cu ei și Se dă lor, iar ei Domnului se dau, așa cum în vremea mărturisirii mele s-au dat lui Hristos înțelepții care și-au văzut deșertăciunea și păcatele și s-au făcut locaș al credinței cea de sus și al iubirii lor pentru Hristos, Cel mărturisit de mine adevăratul și singurul Dumnezeu.*

O, mare este pe pământ cel ce mărturisește pe Domnul! Așa mărire a așezat El peste voi, și sunteți cei mai mici, dar și cei mai mari, căci ați știut și știți să stați mici, ca să poată Domnul cu

voi, o, fii ai cuvântului Său de azi, căci cei mari, care nu știu să se facă mici și să rămână așa înaintea Domnului, nu rămân aceia, și nu știu să-L mărturisească pe Domnul cei mari, căci nu știu ei înțelepciunea cea de la Domnul pentru cei mici, a căroră este împărăția lui Dumnezeu, precum este scris.

O, înconjoară-i Tu, Mire Doamne, cu toată oștirea cerească mereu, cu toată venirea Ta cu sfinții, iar puterea Ta cea de nebiruit să-i ocrotească pe ei de dușmanii Tăi, căci ei nu-i pot avea dușmani decât pe dușmanii Tăi. O, mergi, mergi cu mersul biruinței Tale cu ei și bucură-i pe sfinți, și bucură-i pe cei credincioși cuvântului Tău cel de ieri și cel de azi, căci cele de la început le-au vestit pe cele de la sfârșit, pe cele de azi, o, Doamne, iar Scriptura grăiește la sfârșit scrierea ei despre cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, la care Tu, Doamne, atât de tainic lucrezi acum, căci pietrele ei sunt vii și strălucesc pe pământ cu lumina Ta, și neamurile aud glasul Tău cel de pe muntele Tău de cuvânt, cetate înaltă, Doamne, zidită din cuvânt și din fii credincioși, care știu să se facă prunci și să crească mici și să fie ai Tăi între fiii oamenilor, și să le faci bine cu ei fiilor oamenilor, care, auzind, se vor trezi pic cu pic, căci puterea Ta va birui și va lucra.

Și iată pe cel sărbătorit azi lângă mine între sfinți, mucenicul Mercurie, tot atât de râvnitor cu dragostea lui, ca și dragostea din inima mea pentru Tine în vremea trupului lui înaintea împăraților pământului! Sfinții Tăi din cer mărturisesc cuvântul Tău de azi adevărat și ziditor de biserică și de om nou pe pământ, o, Doamne. O, fie voia Ta împlinită pe pământ, așa precum în cer este ea. Amin.

— O, și eu, acum, mucenicul Mercurie, mărturisorul Tău, Te mărturisesc Dumnezeu al meu, căci mi-ai fost Dumnezeu pe pământ, Doamne, ca să Te am pe veșnicii Stăpân al meu și să ai Tu parte de mine pe vecii, căci ai suflat peste mine în vremea încercării mele și m-ai învățat să mă trag de partea Ta și să mă despart de cei ce nu Te aveau de Dumnezeu al lor, o, și câtă putere de mărturisire pentru Tine a avut atunci credința mea în Tine și sufletul și duhul și trupul meu, toate Doamne! O, cât de îndârjiți în necredință se fac cei tirani cu inima împotriva Ta când văd ei că mărturisorii Tăi se întăresc pentru Tine înaintea lor! O, câtă orbire și câtă ură aduce necredința și lupta cea pentru ea în om față în față cu cei ce Te mărturisesc pe Tine și nasc în jur pe Dumnezeu în cei ce au în față priveliștea luptei pentru Tine a mărturisorilor Tăi cei credincioși! O, slavă Ție pentru că m-ai ajutat să rămân al Tău și să dau putere și altora să se facă fii ai lui Dumnezeu dintre cei necredincioși!

Și acum Te rog și eu, varsă mânia Ta peste muntele de necredință a oamenilor și dă-le lor prilejul să Te primească prin acest cuvânt de facere a omului la sfârșit de timp! Fă cale cu mărime mersului Tău cu poporul cuvântului Tău și arată-le oamenilor și slujitorilor de peste ei că Tu zidești o cetate din pietre vii, un popor de fii credincioși, prin care voiești să înviezi lumea și să faci cer nou și pământ nou, ca să rămână acestea după ce mânia va trece! O, câți sfinți s-au făcut pentru Tine dintre cei mult păcătoși! Așa să faci și acum prin harul Tău cel lucrător al cuvântului Tău de azi și să-i chemi pe mulți la viață, Doamne, că arde pământul, și lumea nu vede și nu știe să se uite și să vadă suferința pământului și suspinul lui și al celor ce strigă din pânțelece acesta așteptând salvarea lor.

O, fii ai necredinței, voi stați pe pieptul celor ce așteaptă învierea și viața veacului ce va să fie, și stați plini de păcate deasupra lor, și arde duhul lor pentru răscumpărarea lor și arde ca focul pârjolitor duhul și suspinul lor spre Domnul. O, înfricoșați-vă, ca să faceți roade vrednice de pocăință și de credință, că altfel veți plânge lung și nu veți afla capăt plânsului vostru! Vă cheamă sfinții din cer spre credință și spre fapte de credință. Are Domnul izvor de cuvânt aici, unde-Și are masa Sa de cuvânt cu poporul Său credincios azi. O, căutați, ca să aflați, și apoi luați și spălați-vă ochii, ca să vedeți! Spălați-vă de necredință și aplecați-vă cu umilință, ca să aveți parte de milă și de bucurie apoi! Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi pe pământul român și grăiește cuvântul Său oamenilor și zidește biserica Sa și sfărâmă cu ea iadul, ca să

iasă la lumină cei ce strigă după lumină, și iată lumina, și vine Domnul cu ea pe pământ ca să vă dea lumina Sa vouă.

O, auzi-mă, Doamne, pentru cei necredincioși și dă-le putere să creadă și să Te cunoască în acest cuvânt și în venirea Ta cu sfinții Tăi acum! Fă împărații să se plece și să se facă săraci de slava lor, iar pe cei săraci fă-i să se îmbogățească de slava Ta de azi, și așează-Te Tu cu taina Ta pe pământ, taină la care lucrezi atât de tainic acum: cerul cel nou și pământul cel nou, o, Doamne, dar fă să fie multă credință pe pământ pentru această cerească taină, care așteaptă de șapte mii de ani la hotar ca să se așeze pe pământ, și după care toți sfinții Tăi așteaptă tânjind și trudind și așteaptă arzând de dor, arzând, o, Doamne. Amin.

— O, aceasta lucrez Eu, și taină mare este poporul cuvântului Meu cel de azi în mijlocul neamului român. Fiți liniștiți, o, sfinți iubiți ai cămării Mele de nuntă! Curând, curând ne așezăm pe pământ cu taina cerului cel nou și a pământului cel nou, căci Eu, Domnul, la această împlinire lucrez cu voi din cer, și cu poporul Meu de pe pământ, și Mă așteaptă și Tatăl să sfârșesc și să împlinesc. Amin.

Pace ție, poporul Meu, în zi de sărbătoare de sfinți mărturisitori! O, îmbracă-te, tată, întru nesticăciune din zi în zi mai mult, că tot și toate așteaptă capătul cel bun al mersului Meu cu tine spre ziua slavei Mele, când toate se sfârșesc, ca să înceapă veșnicia și tainele ei toate! Eu sunt gata să împlinesc, de șapte mii de ani sunt gata să răscumpăr tot ce omul a stricat din cele zidite de Mine, dar am așteptat atât de mult pe cât a stricat omul, și tot atât de mult timp am lucrat și Eu și le-am pus înapoi, dar tainic am lucrat, și încă lucrez, și nu se suie la mintea omului tainica Mea lucrare, scrisă în Scripturi pentru împlinirea ei acum, la sfârșit de timp.

Fii credincios, poporul Meu! Credința ta în cuvântul Meu cel de azi, ascuns atât de tainic în Scripturi că va veni pe pământ și va zidi iarăși lumea, o, credința ta este salvarea, căci Eu așa am putut și așa pot pe pământ, pot prin cei credincioși, pot prin credința ta, poporul Meu. Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2010